

Publicerad 2010-07-31 10:15 av 99knivesinside

Till A.

Sankmark

Varje kväll då jag pratat med dig
gråter jag
tills golvet luckras upp; det blir till
sankmark.

Jag skriker rakt in, djupt ner i myren.

Jag måste vila ett slag bland mossor och ljung
(och du ser inte när jag sjunker;
de välkomnar mig som en kung
åter från slagfälten
och jag ler med slutna ögon).

Jag stannar nog här under grästuvorna,
under parketten,
i den svala vätan.

För alltid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren 99knivesinside med Poeter.se id #19961 innehar upphovsrätten